

Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στον ιστορικό Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Παλατισίων

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Το Σάββατο 23 Μαΐου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο Λόγο στον ιστορικό Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Παλατισίων (16ου αι.) .

Συμμετείχαν φοιτητές και φοιτήτριες της Θεολογικής Σχολής του Α.Π.Θ. .

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

Μέ πολλή χαρά και συγκίνηση τελέσαμε σήμερα τή Θεία Λειτουργία, ανταποκρινόμενοι στην παράκληση και τήν έπιθυμία του καθηγητού κ. Γαλάνη, νά λειτουργήσουμε στον ιστορικό αυτό ναό του Άγιου Δημητρίου, στά Παλατίσια. Καί ανταποκριθήκαμε μέ χαρά, άφενός γιατί γνωρίζουμε τό ιδιαίτερο ένδιαφέρον

τοῦ καθηγητοῦ σας γι' αὐτόν τόν ναό, γιά τόν ὁποῖο μᾶς εἶχε ὀμιλήσει πρὶν ἀπό μερικά χρόνια στό Συνέδριο τῶν Παυλείων, ἀλλά καί γιατί προσωπικά εὐλαβοῦμαι καί ἀγαπῶ ἰδιαιτέρως τόν μεγαλομάρτυρα ἅγιο Δημήτριο, στόν ναό τοῦ ὁποῖου εἶχα τή χαρά καί τήν εὐλογία τό ἔτος 2019 νά τελέσω τά θυρανοίξια μετά ἀπό τίς πολύχρονιες ἐργασίες ἀνακαινίσεως τοῦ ναοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπί πολλά ἔτη ἦταν κλειστός καί σέ κακή κατάσταση, καί συντηρήσεως τῶν ἐντυπωσιακῶν τοιχογραφιῶν του.

Ὁ ναός τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου πού βρίσκεται στό ἀνατολικό ἄκρο τῆς νεκρόπολης τῶν Αἰγῶν, στό βυζαντινό κοιμητήριο, εἶναι μνημεῖο πολιτιστικῆς τῆς Unesco καί ἀποτελεῖ ἓνα μεγαλοπρεπές καί ξεχωριστό μνημεῖο καί ἀπό ἀρχιτεκτονικῆς πλευρᾶς καί ἀπό πλευρᾶς ἐντοίχιου διακόσμου. Ὅπως διαπίστωσαν οἱ μελετητές μεγάλο μέρος τῶν ἀρχιτεκτονικῶν μελῶν τοῦ ναοῦ προέρχονται ἀπό τίς Αἰγές καί τό ἀνακτορικό συγκρότημα, ἐνῶ οἱ ἐξαιρετικές τοιχογραφίες πού κοσμοῦν τόν ναό, σύμφωνα μέ τήν κτητορική ἐπιγραφή πού σώζεται καί δημοσίευσε, νεαρός τότε φοιτητής, τό 1940, ὁ μέγας ἀρχαιολόγος μας Μανόλης Ἀνδρόνικος, εἶναι ἔργο τοῦ ἀγιογράφου Νικολάου ἀπό τό Λινοτόπι τῆς Καστοριᾶς, καί ὀλοκληρώθηκε τό ἔτος 1570.

Εἶναι ὄντως ἐντυπωσιακό καί ἀξιοθαύμαστο τό γεγονός ὅτι σέ ἓνα χωριό τῆς Ἡμαθίας, μέσα στήν Τουρκοκρατία, ἀνεγείρεται αὐτός ὁ εὐρύχωρος ναός μέ τή θαυμάσια παράσταση τοῦ μεγαλομάρτυρος ἁγίου Δημητρίου πού φέρει τήν ἐπιγραφή «μέγας Δούκας». Ἡ ἐπιγραφή ἀνταναλᾷ τή φήμη τοῦ πολιοῦχου τῆς Θεσσαλονίκης, λόγω τῶν ἐπανειλημμένων ἐπεμβάσεων του γιά τή σωτηρία τῆς πατρίδος του ἀπό τίς ἐπιθέσεις καί τίς πολιορκίες τῶν ἀλλοεθνῶν ἐχθρῶν της, ἀλλά καί τήν ὑψηλή θέση πού κατεῖχε στόν ρωμαϊκό στρατό.

Ἐξίσου ἐντυπωσιακή εἶναι καί ἡ παράσταση τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου πού ἐπιβεβαιώνει τό γεγονός ὅτι ἡ προσωπικότητά του καί ἡ φήμη του ἦταν ζωντανή στόν τόπο αὐτό, ἀκόμη καί κάτω ἀπό τίς δύσκολες συνθηκες τῆς σκλαβιάς.

Ὅλα αὐτά τά θαυμαστά πού βλέπει καί νιώθει κανεῖς μέσα στόν ἱστορικό αὐτό ναό τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, ἀποτελοῦν μία ἐπιβεβαίωση τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, τόν ὁποῖο ἀκούσαμε σήμερα στό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα. Ἐκεῖ, στήν ἀρχιερατική προσευχή τοῦ Κυρίου, ὁ Χριστός βεβαιώνει τούς μαθητές του, ὅτι «ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ τά ἔργα ἃ ἐγώ ποιῶν κάκεῖνος ποιήσει καί μείζονα τούτων ποιήσει».

Αὐτήν ἀκριβῶς τήν πίστη εἶχαν καί οἱ πατέρες μας, οἱ ὁποῖοι καί ἄντεξαν τίς πιέσεις καί τά προβλήματα πού τούς δημιουργοῦσαν οἱ Τοῦρκοι, καί διατήρησαν τήν πίστη τους στόν Χριστό καί τήν ἐθνική τους αὐτοσυνειδησία, ἀλλά κατόρθωσαν νά τήν ἐκφράσουν μέ αὐτόν τόν μεγαλειώδη ναό, καί ὡς πρός τό μέγεθος καί ὡς πρός τόν ἐντοίχιο διάκοσμο. Καί τόν ἀφιέρωσαν στόν ἅγιο Δημήτριο, ἕναν ἰδιαίτερα προσφιλή ἅγιο στή Μακεδονία, τίς πρεσβεῖες καί τήν προστασία τοῦ ὁποῖου εἶναι βέβαιο ὅτι θά ζητοῦσαν οἱ πατέρες μας.

Καί χάρις σ' αὐτή τήν πίστη διατήρησαν οἱ πρόγονοί μας καί τήν ἐθνική τους

ταυτότητα πού αποτυπώνεται στό πρόσωπο τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἑνός προσώπου πού, ἂν καί εἶχε ζήσει πρίν ἀπό 18 καί πλέον αἰῶνες, παρέμενε ζωντανός στή μνήμη τους ὡς μέγανος καί ἔνδοξος στρατηλάτης.

Ἡ πίστη αὐτή στόν Χριστό ὑπῆρξε γιά τούς πατέρες μας πηγὴ ἐλπίδος, γιατί οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου μας συνεχίζονται μέ τήν ὑπόσχεση ὅτι ὅ,τι καί ἐάν ζητήσουμε στό ὄνομά του ἀπό τόν Θεό θά μάς τό χαρίσει.

Αὐτή τήν πίστη στόν Χριστό καί αὐτή τήν ἐλπίδα ἄς ἔχουμε ὅλοι μας, γιατί εἶναι ἀπαραίτητες γιά ὅλους, μικρούς καί μεγάλους, κληρικούς καί λαϊκούς. Ὁ κόσμος μας ζεῖ χωρίς πίστη. Τό διαπιστώνουμε δυστυχῶς καθημερινά. Καί ἡ ἔλλειψη πίστεως δημιουργεῖ καί ἔλλειψη ἐλπίδος. Καί ἔτσι ὁ ἄνθρωπος ὄχι μόνο δέν ἔχει πού νά στηριχθεῖ καί ἀπό πού νά κρατηθεῖ, ὅταν κλειδωνίζεται ἀπό τά προβλήματα καί τίς τρικυμίες τῆς ζωῆς, ἀλλά δέν ἔχει καί ἐλπίδα, γιατί δέν ἔχει ἀπό πού νά περιμένει τήν ὁποιαδήποτε βοήθεια. Γι' αὐτό καί βλέπουμε τούς συνανθρώπους μας νά παραπαίουν καί νά μὴν ξέρουν τί νά κάνουν στή ζωή τους.

Ἐμεῖς ἔχουμε ὅμως σέ ποιόν νά πιστεύουμε, ἔχουμε τόν Χριστό, τοῦ ὁποίου προχθές ἐορτάσαμε τήν εἰς οὐρανοῦς ἀνάληψή του, καί ὁ ὁποῖος μάς ὑποσχέθηκε ὅτι θά εἶναι πάντοτε μαζί μας. Ἐπομένως, ἐάν πιστεύουμε, μπορούμε καί νά ἐλπίζουμε, καί ἡ χάρις του θά μάς ἐνισχύει καί θά μάς στηρίζει πάντοτε.

